

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 566/2015
18.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.У., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.У., адвоката Ж.М. из Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/14 од 08.10.2014. године и Посл.бр. Кж3 3/15 од 27.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.У., адвоката Ж.М., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/14 од 08.10.2014. године и Посл.бр. Кж3 3/15 од 27.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Посл.бр. К-919/2012 од 21.01.2013. године, окривљени Н.У., на основу члана 355. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/14 од 08.10.2014. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду К 919/12 од 21.01.2013. године, тако што је окр. Н.У. оглашен кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, извршеног радњама описаним у изреци другостепене пресуде и за то дело окривљеном је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1-једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у

року од 2-две године рачунајући од дана правноснажности првостепене пресуде, не учини ново кривично дело, а окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1-једне године рачунајући од дана правноснажности првостепене пресуде, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, које ће првостепени суд одредити посебним решењем, у року од 15 дана од правноснажности првостепене пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Посл.бр. КжЗ 3/15 од 27.03.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Н.У. и пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 857/14 од 08.10.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.У., адв. Ж.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду, према наводима у образложењу захтева, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће пресуде Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. КжЗ 3/15 од 27.03.2015. године и Кж1 857/14 од 08.10.2014. године преиначити, тако што ће жалбу Основног јавног тужилаштва у Новом Саду изјављену против пресуде Основног суда у Новом Саду бр. К-919/2012 од 21.01.2013. године одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити или побијане пресуде Апелационог суда у Новом Саду укинати и предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окр. Н.У. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.У., адв. Ж.М., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је, након укидања осуђујуће другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1261/13 од 24.09.2013. године, у поновљеном другостепеном поступку на претресу од 08.10.2014. године, Апелациони јавни тужилац супротно одредби члана 450. став 5. ЗКП изменио чињенични опис оптужнице Основног јавног тужиоца на штету окривљеног тако што је унео чињенице које првобитни оптужни акт не садржи, и то брзину кретања возила окривљеног додавањем речи „... крећући се брзином од 55,8 km/h ...“ и околност да иста није била прилагођена кретању под обореним светлима, а да је Апелациони суд у Новом Саду, уношењем тих чињеница и околности у изреку побијане другостепене пресуде Кж1 857/14, иако исте нису биле наведене у изреци ослобађајуће првостепене пресуде ни у изреци претходно донете другостепене пресуде (Кж1 1261/13) која се позива на чињенични опис дела из првостепене

пресуде и на коју није било жалбе јавног тужиоца, ставио окривљеном на терет веће криминогене количине битних чињеница и околности и тиме повредио одредбу члана 453. ЗКП и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Оптужницом Општинског јавног тужиоца у Бачкој Паланци, Кт.бр.336/07 од 08.07.2009. године (коју је преузео Основни јавни тужилац у Новом Саду), окр. Н.У. стављено је на терет извршење кривичног дела из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, на тај начин што је у означено време и на означеном месту на магистралном путу М-7, управљајући путничким возилом, супротно чл.45. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима (ЗОБС) пропустио да брзину кретања свог возила прилагоди особинама и стању пута, ноћним условима видљивости, те другим саобраћајним условима, а у моменту када је из супротног смера наилазило НН возило са упаљеним белим светлима на предњој страни које му је смањивало видљивост, услед којих пропустио је окривљени, након мимоилажења са НН возилом, својим возилом остварио контакт са бициклом којим је управљала општећена, сада пок. Х.З.

Код таквог стања ствари, да је првобитном оптужницом брзина кретања возила окривљеног, као узрок настанка предметне саобраћајне незгоде, описана и опредељена као неприлагођена, односно неодговарајућа саобраћајним условима у време и на месту саобраћајне незгоде, између осталог, ноћним условима возње, услед смањене видљивости и додатно смањене услед заслепљивања светлима возила другог учесника у саобраћају наилазећег из супротног смера, каснији додаци у опису истог чињеничног стања у оптужном акту, на претресу пред другостепеним судом, у смислу означавања тачне брзине којом се кретало возило окривљеног, као и означавања њене неприлагођености дometу оборених светала, што се подразумева у претходно већ оптужбом описаној неприлагођености ноћним условима, по оцени Врховног касационог суда, не представља измену чињеничног стања другачијег од оптужнице, па тиме ни измену оптужног акта на штету окривљеног и стога није поступиано супротно овлашћењу тужиоца из члана 450. став 5. ЗКП.

Наиме, наведеним додатним описом истог чињеничног стања окривљеном није стављена на терет нити једна чињеница или радња као битно обележје кривичног дела у питању, а која није обухваћена првобитном оптужницом, већ су само прецизиране и појашњене поједине околности, том оптужницом обухваћене и описане повреде саобраћајног прописа, односно у оквиру исте бланкетне норме.

Самим тим, уношењем наведених чињеница и околности у изреку побијане другостепене пресуде, а које није имало за последицу строжу правну квалификацију дела окривљеног нити изрицање истом строже кривичне санкције у односу на претходно донету другостепену пресуду, супротно наводима у захтеву за заштиту

законитости браниоца окривљеног, није повређена забрана преиначења на штету окривљеног из члана 453. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП на коју се, неосновано, указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Н.У., Врховни касациони суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.